

השבת

של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

כי כמוד כפרעה ... (בראשית מ"ד, י"ח)

הסטרא אחרא נקרא "פרעה", מלשון התגלות, בבחינת "וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה וכו' לשמצה בקמיהם", כי הוא מפריע ומגלה לכל הבא לטמא רחמנא לצלן כל הפתחים שבטמאה, בבחינת 'הבא לטמא פותחין לו יש לו פתחים הרבה. והעיקר הוא במחשבה שבאדם, כי עיקר הבחירה והנסיון הוא במחשבה, כי האדם צריך לחשוב רק בתורה ועבודה ויראת שמים, אך תכף כשרוצים לחשוב בזה, עומדים כנגדו מחשבות של הסטרא אחרא שרוצים למשכו לשם, חס ושולם. ומי שהוא איש כשר, פונה ערף ואינו מסתכל על המחשבות רעות של הסטרא אחרא כלל, ואזי כל הפתחים שיש שם הם סגורים, מאחר שאינו רוצה לכנס בהם לטמא עצמו, חס ושולם; אבל תכף כשמתחיל להמשיך אחריהם ובא לטמא, חס ושולם, אזי תכף פורעין ומגלין את עצמם לפניו ופותחין לו כל הפתחים שיש שם. ומי שאינו חס על עצמו למהר להמלט משם, אזי נופל ונכנס מפתח לפתח ומפתח לפתח עד שנתעה ונתרחק מהדרך הטוב מאד, כל אחד כפי רחוקו, כפי מה שנמשך אחריהם חס ושולם, כי גם אחר כך כשמתחיל להמשיך אחריהם חס ושולם, עדיין יש לו בחירה למהר ולהמלט על נפשו.

וכל עניין זה, הכל הוא במחשבות שבאדם, כמו שכל אחד יכול להבין בנפשו כשמתחיל לתעות במחשבתו, חס ושולם, אזי הולך ממחשבה למחשבה ומרעיון לרעיון, עד שבשעה קלה הוא מנח במקום שגנח הרחק מאד מהקדשה, רחמנא לצלן. וכל זה הוא בחינת הפתחים שבסטרא אחרא, שנתגלו ונפתחו לו על ידי שנמשך אחריהם. ועיקר התגברותם ביותר הוא בשעת התפלה, כמבאר בפנים. והנה מאחר שיש שם פתחים הרבה, אם כן היה יכול בקל לחזור ולצאת ולשוב משם דרך איזה פתח מהפתחים האלו; אך תכף כשנכנס לשם, אזי מחמת גדל החשך שיש שם, על ידי זה אינו רואה ואינו יכול למצא הפתח לצאת משם.

ועיקר התיקון לזה הוא על ידי אמת, כי על ידי שמושך עצמו אל האמת, ובפרט בשעת התפלה הוא מכריח מחשבתו להמשיכה לתוך התפלה ולדבר דבורי אמת על כל פנים באיזה בחינה שהוא, ואמת הוא אור השם יתברך בעצמו, ועל ידי זה מאיר לו השם יתברך את עיניו לראות ולמצא איזה פתחים לצאת משם. אך מחמת שהאמת שאצל כל אחד אינו מברר בשלמות, על כן עיקר התיקון על ידי התקרבות והתקשרות להצדיק האמת, שהוא עצם נקדת האמת לאמתו, והוא יכול להאיר ולהלהיב אור נקדת האמת שיש בכל אחד מישראל, עד שיזכה על ידי זה לצאת מכל מיני חשך, על ידי שמאיר לו האמת לראות הפתחים שיש שם.

וזה בחינת "ויגש אליו יהודה וכו'", בחינת הגשת והתקרבות ישראל אל הצדיק האמת בחינת יוסף, ומתחננים אליו לקרב אותם ולהוציאם ממה שצריך להוציאם. וזה: "כי כמוד כפרעה", היינו, כמו שהסטרא אחרא מפריע ומגלה פתחים הרבה לכנס אל הטמאה להבא לטמא רחמנא לצלן, ועל שם זה נקראים "פרעה" כ"ל, כמוכך יש כח להצדיק האמת להאיר בכח האמת שלו, עד שיזכה האדם לראות פתחים הרבה איך לצאת מהטמאה והחשך לאור גדול (לקוטי הלכות - הלכות גניזה ה' - אותיות ל"א ל"ב לפי אוצר היראה - מחשבות והרהורים - י"ט).

אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ... (בראשית מ"ו, ד')

... ומובן בספרים שבה הפסוק מרמז כל סוד גלות ישראל, ועיקר הוא גלות הנפש כל העליות והירידות העוברים על איש הישראלי שזה עיקר סוד הגלות והגאולה שהכל בבחינת אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה, שזהו בחינת ירידה תכלית העליה, כמובא. והעיקר הוא התחזקות שצריכין להתחזק מאד מאד בתקף התגברות מרירות הירידה עד שנדמה שכמעט כמעט חס ושולם, שדייקא משם ירחם עליו ה' יתברך ויושיעו ויקרבו אליו כי

לא יטוש ה' את עמו וכו'. וכמו שכתוב: אם אמרתי מטה רגלי חסדך ה' יסעדני וכו'. וכתוב: ואמר אבד נצחי ותוחלתי מה' זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל חסדי ה' כי לא תמנו כי לא כלו רחמינו חדשים לבקרים וכו'. וכן בפסוקים רבים, ובפרט בדברי רבותינו ז"ל מבאר שדייקא כשישראל הם בתכלית הדחקות והצרה חס ושולם, אז דייקא יש סבר ותקוה לישועה גדולה. וכמו שאמרו במדרש על פסוק ועלה ימ' הארץ דייקא, עיין שם. וכן הוא בפרטיות בכל אדם ובכל זמן, כי ה' יתברך מהפך המכה לרפואה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל וכל זה מרמז בפסוק: אנכי ארד וכו' הגי' (לקוטי הלכות - הלכות שילוח הקן ה' - כ"ג).

וילקט יוסף את כל הכסף ... (בראשית מ"ז, י"ד)

כל העשירות של כל העולם נמשך רק מהצדיק, שזוכה להשיג התבוננות גדול בתורה על ידי העשירות. ועל כן כל העשירות של כל העולם מגיע רק לו לבדו, בבחינת "וילקט יוסף את כל הכסף וכו'", ועל ידו נמשך העשירות לכל העולם. ומחמת שהעשירות נמשך מהתקונים שממשיך הצדיק על ידי שעוסק לעורר בני אדם משנתם, על ידי שמספר ספורי מעשיות ומלביש בהם השבעים פנים לתורה. ויש בני אדם שנפלו כל כך, עד שאי אפשר לעורר אותם בזה, ומכרח בשביל זה לספר ספורי מעשיות של שנים קדמוניות. ומשם נמשך בחינת כסף וזהב של העשירות, כי כסף נמשך מבחינת ספורי מעשיות שמלביש בהם השבעים פנים, שהם בחינת "בקרב שנים", וזהב נמשך מבחינת הספורי מעשיות של שנים קדמוניות. ומחמת שעיקר הגאולה האחרונה יהיה על ידי בחינת ספורי מעשיות אלו, שעל ידן יכולין לעורר הכל משנתם ולקרבם להשם יתברך, שבה תלוי הגאולה, על כן כתיב: "ולא בכסף תגאלו", כי אם מסטרא דזהב, כמבאר בכוונת פסח, כי גאולה ראשונה היתה מבחינת ספורי מעשיות של "בקרב שנים", שהם בחינת כסף, וגאולה אחרונה מסטרא דזהב, כנ"ל (לקוטי הלכות - הלכות נדרים ה' - אותיות ט"ו לפי אוצר היראה - ממון ופרנסה - נ"א).

סיפור (כוכבי אור - אנשי מוהר"ן, מג המשך)

... שמעתי מהרב הגאון רבי מרדכי, מורה צדק דקהילת קדש סאקלוב, ששמע מאת בעל המחבר רבי אברהם ז"ל, בעניין שאלת הגאולה, שהלא אנו רואים שכל דור ודור מתדלדל בתורה ועבודה ויראת שמים, ואיך תבא הגאולה בימיהם שלא באה בדורות הראשונים שהיו צדיקים נוראים עובדי ה' באמת. והשיב ז"ל בזה הלשון, כי הלא קשה לכאורה על דברי חכמינו ז"ל במסכת סוטה פרק ט', משחרב בית המקדש בושו חברים וכו' על מי לנו להישען על אבינו שבשמים. משחרב בית המקדש וכו' וכו' שרו חכימיא וכו' על מי להישען וכו', בעקבות משיחא וכו', על מי לנו להישען וכו'. וכי מה מודיעים לנו בזה (כי הדרך הוא להודיע העצה ואיזה עצה היא), והלא זה אנו יודעים גם כן כי אין על מי להישען וכו'. אבל העניין כך כי יש אתערותא דלעלא מאת השם יתברך בעצמו ברחמנותו, וכמובא בלקוטי מוהר"ן תורה ב' עיין שם, ויש אתערותא דלתתא מעבודה שלנו מתורה ויראת שמים וכו', ובאמת אנחנו (בשר ודם) הולכים בכל פעם מטה מטה, וכל דור גרוע מהדור הקודם, אבל השם יתברך הולך בכל פעם גדול יותר, כי זה עיקר גדלתו (כי גדלה זה חסד וכמובא בדברי רבותינו ז"ל), וכמו שמובא בהשיחות שהשם יתברך מנהיג את העולם בכל פעם "יותר יפה". ועל כן מספר בהמשניות האלו איך שהדורות הולכים ומתמעטים בעוונותינו הרבים, אבל

טוב להגיד ולשרי
נ נח נחמן נחמן מאומן
 לזכות לכל הישועות

העצה שלעניין זה האתערותא דלעלא (רחמנות השם יתברך הולך וגדול, ובפרט אדרבא כל מה שהדור יותר גרוע הרחמנות יותר וכו' ודי לחכימא) מסיים: על מי לנו להישען (כי הלא האתערותא דלתתא שלנו הולך וקטן) על אבינו שבשמים (על אתערותא דלעלא של רחמנותו יתברך שהולך וגדול, וכל מה שיותר גרוע ויותר חולה הרחמנות יותר גדול עליו). וכמו למשל שראה השם יתברך הרחמנות שעל העולם בימי דור המבול ושלח להם את נח. ואחר כך שלח את אברהם אבינו וכו', ובמצרים שהיו במדרגה התחתונה במ"ט שערי טמאה נכמרו רחמיו ושלח להם רועה נאמן משה רבנו עליו השלום לגאלם. וכן אחר כך בחרבן בית המקדש נכמרו רחמיו, ושלח להם עזרא הסופר שראוי היה וכו' אלמלא משה קדמו. ובחרבן בית שני דחמיר לך, העמיד לנו בוצינא קדישא רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן וכו'.

ואחר כך התחיל ניצוץ משיח האר"י הקדוש זכותו יגן עלינו אמן. ואחר כך נכמרו רחמיו על הדורות שהולכים ומתמעטים והעמיד את הבעל שם טוב הקדוש והחבראי. ואחר כך שהלכו ונתמעטו הלבבות עוד בימי רבנו שהתחיל אור הבעל שם טוב לשקע, נכמרו רחמי השם יתברך מאד, ושלח את רבנו הקדוש, שכבר הכין עד משיח צדקנו. ובאמת שיהיו הדורות גרועים ושפלים מאד, יכמרו רחמיו מאד מאד וישלח לנו משיח צדקנו בעצמו ויהיה גאולה שלמה במהרה בימינו אמן.

[ובאמת זה עניין נפלא להתחזקות לגאולה פרטית של האדם בעצמו לגאולת נפשו (וכן לגאולת גופו ורחמנותו) שהאדם רואה שבכל פעם הולך מטה מטה, ידע ויאמין שבכל מה שהוא עושה את שלו לקרב את עצמו להשם יתברך ואינו רואה חס ושלוש תועלת ואדרבא וכו', אזי הרחמנות של השם יתברך עליו יותר ויותר עד שבאמת שלפעמים כשהאדם בדיוטא התחתונה, אז הרחמנות גדול עד שתחילת המחשבה וסוף המעשה קשורים זה בזה. וזהו עניין חצות, ועניין הלבנה כשהיא במעוטה שאין מעוט יותר אז דייקא נולדה מחדש וכן גרעין כשנתבלה בעפר אז דייקא יציץ ויפרח. עיין בלקוטי הלכות - אורח חיים הלכה א', ודי לחכימא].

עצות ותפילות

(לקוטי עצות - דעת, יח-ט)

ואזי אין הדבור נשמע ונתקבל, ואזי אינו נקרא דבור כלל, כי דבור שאינו נשמע ונתקבל אינו נקרא דבור.

תיקון הדבור הוא על-ידי שבח הצדיקים, כי על-ידי שבח הצדיקים מרימין את הדעת, ואזי מקבלין הדבור מהדעת ויש בו טוב, ואזי הדבור נשמע ונתקבל, והוא תיקון הכללי להדבור.

... רבונו של עולם, דעתי קצרה ולבי אטום וידי כבדות לפרש ולבאר כל שיחתי לפניך. חוס וחמל עלי, חוסה עלי כרב רחמיך, ועזרני שאזכה תמיד לשבח ולפאר את הצדיקים האמתיים בכל מיני שבח ועל ופאר וכבוד ותפארת, עד שאזכה על-ידי שבח הצדיקים לרומם את הדעת, עד שיהיה נמשך על-ידי הדעת הקדוש, טוב אמתי לתוך הדבור שלי. ויהיו כל דבורי דבורים טובים באמת, עד שאזכה מעתה שיהיו כל דבורי דבורים הנשמעים ונתקבלים בעיניך ובעיני כל באי עולם, וזכות וכח הצדיקים האמתיים שנוכה לשבח ולפאר אותם, יגנו עלינו "כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף", עד שנוכה לעורר על ידם "קנה חכמה קנה בינה" דקדשה, ונוכה שישונו לנו מחינו ודעתנו שנגזלו מאתנו על-ידי מעשינו הרעים, ואזכה להשלים דעתי בקדשה גדולה, עד שאזכה לקבל כל דבורי מהדעת הקדוש ולהמשיך טוב אמתי לתוך דבורי, עד שיהיו כל דבורי דבורים הנשמעים ונתקבלים תמיד, ולא יצא מפי שום דבור שאינו נשמע ונתקבל, רק תזכני ברחמיך הרבים ותהיה תמיד עם פי בעת דבורי, ותמשיך תמיד טוב אמתי לתוך כל הדבורים שלי, עד שכל דבורי יהיו דבורים הנשמעים ונתקבלים בעיני כל... (ליקוטי תפילות א', מתוך תפילה כ"ט)

מכתב

(ספר אפי הנחל - חלק ב - מכתב צ)

לבי יקירי, המטה לבו לשמע בקול ה' הקורא אותו בקול גדול בכל יום ובכל עת, שירזו עצמו לברח אל הצדיק האמת, שיכול לתקנו בשלמות ולהשיבו לדרך הישן שדרכו בה אבותינו הקדושים זצ"ל. שלום רב.

חזק ואמץ, יקירי נפשי ולבבי ואל תפול בדעתך משום דבר שבעולם, ותתחיל בכל פעם מחדש בכל מה שתוכל, כי יש תקוה לאחריתך, ואל תשכח כל גמוליו, רק בכל שעה ושעה תהיה בעיניך כבריה חדשה ממש. זה כמה שנים אשר כבר גמל ה' עמך חסד ואמת נצחי כזה שזכית להיות נמנה בראש השנה בין אנשי אמת של הצדיק המנהיג האמת, קוה קויתי לה' שיוסיף חסדו עמך ולהיטיב אחרייתך מראשיתך, ובוודאי גם השנה תזכה להשתדל לבוא על ראש השנה, אז תצליח את דרכך ואז תשכיל. אשרינו מה טוב חלקנו, על כל דבור

ודבור שזכינו לקבל ממעייני הישועה היוצאים ונובעים מהנחל נובע מקור חכמה, המטהרין מכל הטומאות שבעולם.

שיחות

(מר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

ברוך השם היום יש לנו מדינה, רבנו הקדוש היה בארץ

ישראל וכבש ארץ ישראל מיד הגויים בשבילנו, בשביל לתקן אותנו, כן. כל העולם עם ארץ ערבים, לא עם ארץ ישראל, רק פה ארץ ישראל, ארץ ישראל זה ביתנו, זה ארצנו, זה חיינו. הגויים רוצים גם-כן חלק בארץ ישראל, אבל אין להם שום חלק בארץ ישראל, לא בתורה ולא בארץ ישראל. אין להם שום גבול, שום חלק, שום דבר, הם בחוץ לגמרי הגויים. אין להם לא תורה ולא מצוות, אין להם שום חלק! זה רק לנו, רק ליהודים. ארץ ישראל היא ארץ קדושה, זה קדש קדשים, ואנחנו עם קדוש. זה שלנו, אנחנו צריכים ארץ ישראל, כן.

כל העולם הם הבל וריק, הם כלום, אין להם כלום. רק ישראל והתורה וארץ ישראל. זה עיקר הגאולה, ארץ ישראל, ירושלים, זה הבית שלנו, ארץ ישראל זה מקום קדש קדשים, זה רק בשביל יהודים. הגויים - אין להם שום עצה לקנות דירה בארץ ישראל, הגוי לא יכול לקנות לא בית ולא דירה ולא כלום. אנחנו מוכרים רק ליהודים, לגויים - לא! רק אם הוא יתגייר אז הוא יוכל לקנות דירה, אבל בלא זה, אי אפשר לו לא לשכור ולא לקנות!

זה המדינה שלנו, אנחנו יכולים לעשות כל הדיקנים שאנחנו רוצים, אצלנו הח"ק לא למכור לגויים, לא אדמה ולא בתים, זה רק ליהודים! הם לא יכולים להגיד כלום, לא יכולים לחסם, אנחנו כבשנו, זה ארץ שלנו, מדינת ישראל מדינת היהודים. הם באים לישראל והם רואים כולם שאינם כלום, רק ארץ ישראל, הבית-המקדש, ירושלים, ארץ ישראל.

דירות כאלה כמו שאצלנו אין, לא בלונדון ולא באמריקה, דירות כאלה.. אין! רק אצלנו! הגוי אפילו אם יתן מיליון - אנחנו לא מוכרים. גוי שרוצה בניין פה בירושלים או בארץ ישראל - לא, אנחנו לא מוכרים, רק קונים, הגויים הם ילכו מפה. אם יבוא עשיר ויתן כסף לקנות איזה בית, אנחנו נגיד לו: "לא, אנחנו לא מוכרים לגויים, אנחנו מוכרים רק ליהודים", יש חקים. הם מיליארדים, הם כולם, כל הגויים ירצו לבוא לארץ ישראל לגור פה, האוויר פה הוא טוב, ואנחנו נגיד להם: "לא, לא, לא, זה שלנו! לך, לך מכאן! זה הבית שלנו, זה מדינה שלנו".

כל הגויים הם יתגיירו, רק אז הם יוכלו לקנות בתים ואדמה ופירות. זה הפירות שלנו, אם לא נרצה למכור לאיזה מדינה, אז לא נמכור, "זה שלנו, אנחנו לא רוצים למכור לך". האנגלים, האמריקאים יאמרו לנו: "קחו כסף". "לא לא לא לא.."

ברוך השם יש לנו מדינה ויש בה הכל, כל טוב. עכשיו כל העולם, כל הגויים יודעים - זה מדינת היהודים. מדינה קטנה ויש בה הכל, כל טוב יותר מכל המדינות. יש לנו דגים, דגים יש הרבה מאד, חיפה ויפו וגם ים כנרת. וגם יש לנו בשר ויש מלח, ויש לנו לחם לזון את כל העולם עם הלחם שלנו, פה בארץ ישראל.

יש לנו שמן זית בשביל כל העולם, ויש לנו הרבה אדמה עם ענבים, הברון רוטשילד בא וקנה מהערבים את כל הענבים. יש לנו ענבים לכל העולם. כל העולם שותים יין מארץ ישראל.

בארץ ישראל גדלים כל הפירות של כל העולם שאי אפשר להם לזרע - רק במקום אחד, ואנחנו כל הפירות של כל העולם - ארץ ישראל מגדלת. יש בה פירות ולחם יותר מכל העולם, אנחנו יכולים לזון את כל העולם עם לחם, עם פירות והכל, את כל העולם! יש לנו הכל יותר מכל העולם, ארצנו נותנת ברכה. יש פה מעיינות, מעיינות מרפא, שאנחנו יכולים לחיות רק מזה. כל העולם יבואו בשביל אמבטיות, בשביל מרחצאות. יהיה לנו כסף, יש לנו מדינה עשירה, אנחנו עשירים יותר מכל העולם, יותר מכולם. אם הם רוצים לחם אז הם צריכים לקנות, ואנחנו לא צריכים לקנות, אדרבא אנחנו יכולים לפרנס את כל העולם עם לחם, עם פירות, וכל טוב. אם אנחנו לא נמכור להם, הם לא יוכלו להתקיים בלעדיו, שלא יקנו לחם - ימותו. הגויים אין להם, הם צריכים לקנות הכל, לקנות, כן.

הגויים הם רואים, "מה זה, הנשק שלהם הכי מבחר בעולם, הכסף שלהם יותר טוב מהדולר". הם מתפלאים על האוויר ועל האור של ארץ ישראל, אין בכל העולם כמו זה. הם גויים, הם מלאים עצבות, מלחמות... (ההמשך יבוא)

תרומות: בכל סניפי הדואר, חשבון מס' 89-2255-7

מערכת: 050-6754970 / 02-5829086 / 054-8484486

שידוכי מצוה: 02-5824048 (רק בין 13:00 ל-16:00)

דואר: ת.ד. 27100 ירושלים 91270

בקשו את העלון שלכם בכתובת: SHABAT.BRESLEV@gmail.com